

شنبه 14 بهمن 1396 - 16 جمادی الاول 1439 - 3 فوریه 2018

امضای قرارداد نفتی گس - گلشایبان بین ایران و انگلستان (1327 ش)

امضای قرارداد نفتی گس - گلشایبان بین ایران و انگلستان (1327 ش)

محیطی که پس از سرکوبی مخالفان دولت محمد ساعد نخست وزیر محمد رضا پهلوی در کشور فراهم شده بود، به نظر عوامل انگلیس، برای حل مسأله نفت و تحکیم نیروی استعماری آن دولت مناسب بود، زیرا اکثریت مجلس از نظر دولت وقت حمایت می کردند، بسیاری از مخالفین مرعوب شده بودند و رهبر روحانی مردم، آیت الله کاشانی، در تبعید بود. بنابراین، مجلس پانزدهم درصدد بود که خدمت خود را در جهت تثبیت غارتگری انگلیس انجام دهد. به همین مناسبت، هیئت نمایندگی شرکت نفت انگلیس و ایران به ریاست گس وارد تهران شد و قرارداد الحاقی گس - گلشایبان با مذاکراتی تنظیم گردید که ادامه حضور انگلستان را توجیه می کرد. این لایحه با شتابزدگی تمام در حالی که بیش از چند روز از عمر مجلس پانزدهم باقی نمانده بود، به امید این که هیچ نیروی مخالفی وجود نخواهد داشت با قید دوفوریت تقدیم مجلس گردید. اما با وجود اصرار دربار و دولت، اقلیت مجلس با پشتیبانی افکار عمومی و با نطق های مفصل، وقت مجلس را گرفتند و مانع تصویب آن شدند. این قرارداد در جریان دولت های بعد، محل اختلاف بود تا این که در جریان ملی شدن صنعت نفت ایران در 29 اسفند 1329 ش، ملغی گردید.

تشریح مواضع آینده نظام اسلامی توسط حضرت امام خمینی (ره) (1357 ش)

در حالی که جشن و سرور مردم به مناسبت ورود حضرت امام خمینی (ره) به ایران، همچنان در سراسر کشور ادامه داشت، آن حضرت در يك مصاحبه مطبوعاتی که نزدیک به سیصد خبرنگار ایرانی و خارجی از کشورهای آمریکای لاتین، آفریقا، اروپا و کشورهای عربی و آسیا حضور داشتند، به تشریح مواضع آینده نظام اسلامی ایران پرداختند و اعلام کردند که به زودی دولت موقت انقلاب را تشکیل خواهند داد. ایشان اظهار داشتند که دولت موقت موظف است مقدمات همه رپرسی را فراهم کند تا پس از تدوین قانون اساسی، آن را به همه رپرسی بگذارد. امام خمینی همچنین به دولت بختیار، نخست وزیر دست نشانده شاه، هشدار دادند که در صورت ادامه سرکوب مردم، ایشان حکم جهاد خواهند داد. امام همچنین از ارتش خواست تا به مردم بپیوندند. از طرف دیگر اعلام شد که تا آن زمان، 35 هزار آمریکایی، خاک ایران را ترک کرده اند و ده هزار نفر دیگر نیز به زودی از ایران خارج می شوند.

درگذشت "علی عمادالدوله دیلمی" از موسسین آل بویه (338 ق)

علی بن بویه دیلمی ملقب به عمادالدوله، به همراه دو برادر کوچک تر خود، رکن الدین حسن و مؤذالدوله احمد، در ابتدای قیام داعیان علوی در گیلان و طبرستان به خدمت ماکان دیلمی و سپس مرداویج بن زیار پیوستند. علی از طرف مرداویج فرماندار کرج شد ولی در سالیان بعد با مرداویج اختلافاتی پیدا کرد که منجر به جنگ بین دو طرف شد. با مرگ مرداویج در سال 323، عمادالدوله کرمان را فتح کرد و بدین ترتیب با تسخیر فارس و کرمان و نواحی اطراف، دولت عباسی، کلیه ای متصرفات خود را در ایران از دست داد. در سال 329، عمادالدوله در حین قلع و قمع مخالفان خود، تا طبرستان پیش رفت و بعدها موفق به تسخیر خوزستان نیز شد. علی عمادالدوله در سال 337 به سختی مریض شد و کارها را به برادر زاده اش فناخسرو ملقب به عضدالدوله واگذاشت و خود در سال 338 ق درگذشت. عمادالدوله در تمام مدت امارت خود با مردم با مهربانی رفتار کرد و بساط عدل و انصاف را در سراسر قلمرو خویش گستراند.

روز استقلال "یونان" از امپراتوری عثمانی (1830م)

یونان کشوری در جنوب شرقی اروپا و بر کرانه شمالی دریای مدیترانه واقع شده است. مساحت آن 957/131 کیلومتر مربع و جمعیت آن قریب به 11 میلیون نفر می باشد. پایتخت یونان شهر آتن و شهرهای مهم آن تسالونیک، پیرایوس و پاترای است. بیش از 95% مردم یونان مسیحی ارتدوکس و 3/1 درصد مسلمانند. نظام سیاسی یونان جمهوری است و واحد پول آن "دراخما" بود که با رواج یافتن پول واحد اروپائی، یورو جایگزین آن گردید. اکثریت مردم یونان ملیت یونانی داشته و به زبان یونانی جدید صحبت می کنند. 25 مارس سال 1821م، یادآور آغاز نبرد آزادی بخش علیه عثمانی در یونان به نام روز ملی نام گذاری شده است. یونان یکی از قدیمی ترین تمدن های جهان است که از هزار سال قبل از میلاد واحدهای مسکونی و سیاسی در آن تشکیل شده بود. 338 سال قبل از میلاد، پادشاه مقدونیه، یونان را ضمیمه امپراتوری روم گرداند. امپراتوری عثمانی از سال 1456م دوران تسلط چهارصد ساله خود را بر این کشور آغاز کرد. از سال 1821م، قیام یونانی ها علیه عثمانی، با حمایت برخی دولت های اروپایی به ویژه روسیه، فرانسه و انگلیس آغاز شد و سرانجام، در سوم فوریه سال 1830، یونان باحکومت پادشاهی به استقلال دست یافت. یونان در طول قرن نوزدهم، درگیر نزاع های داخلی و جنگ های خارجی بود و با اعلام پایان حکومت سلطنتی در 1973، آرامش در این کشور حاکم گردید.